

การเสริมสร้างทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

The Enhancement of English Pronunciation Skills of Final Consonant ‘P’ Sound Through Phonics Learning Method for Primary School Students: A Case Study at Chumphaechanupatham School

ประภัสสร ประไพศรี¹ อัมราภรณ์ หนูยอด² ภาณุวิชญ์ คลังคำภา³
E-mail: sb6340102218@lru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยเทียบกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 ($E_2 = 80$) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการการวิจัยแบบเชิงทดลอง ใช้รูปแบบการศึกษากลุ่มเดียว วัดครั้งเดียวเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 35 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผนและแบบทดสอบหลังเรียน วิเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57

คำสำคัญ: ทักษะการออกเสียง พยัญชนะท้ายคำ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

Abstract

The objective of this research was to enhance the English pronunciation skills of the final consonant ‘P’ sound through phonics learning method, comparing with the pass mark of 80 percent ($E_2 = 80$). This research employed design, also called a One-group posttest-only design. The sample group were 35 Primary school students at Chumphaechanupatham school. The instruments employed in this research included six lesson plans and posttest. The research analysis was analyzed by using mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), and percentage. The data and information collected were analyzed and then presented in terms of. The research results showed that students could pronounce in English the final consonant ‘P’ sound through phonics learning method, It was found that 31 students passed the test. The average score was 88.57

Keywords: pronunciation skills, final consonant sound, phonic learning method

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการของโลกที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารระหว่างบุคคล เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม เป็นสาเหตุให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในระบบการศึกษาในประเทศต่างๆ รวมถึงสถาบันและองค์กรทางการศึกษาของไทยที่ต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษสู่สากล ซึ่งสอดคล้องตามแนวทางการยกระดับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทุกด้าน ซึ่งเน้นการสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดและมีความสามารถในการสื่อสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนสู่สากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) นอกจากนี้ ทักษะการอ่าน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการยกระดับการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นในการอ่านที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ ผู้เรียนจึงจะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในสื่อสารในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Toonsiri, R., & Adipattaranan, N, 2020) ได้กล่าวว่า การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพราะความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในนักเรียนไทยปัจจุบันเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือการอ่าน

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ค.บ. 4ปี) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

³ ครู สังกัด สพม.เขต 5 (ขอนแก่น) จังหวัดขอนแก่น

ออกเสียงพยัญชนะท้ายคำในภาษาอังกฤษผิด ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งในการเรียนของนักเรียนลดลง เนื่องจากไม่สามารถเข้าใจในความหมายของคำได้ เพราะคำ ๆ หนึ่งมีเสียงท้ายคำที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดความหมายที่ต่างกัน (รุ่งรัชนี้ พร้อมเพียง, 2561) กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษยังไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ (Final consonants) อันเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาแม่และปัจจัยอื่น ๆ แต่ผู้เรียนมักไม่ทราบว่าควรจะทำอย่างไรให้สามารถออกเสียงดังกล่าวให้ถูกต้องเพราะเสียงเหล่านี้ไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย (ชลลลิตา กมฺพธลฺไชย, 2562) กล่าวว่า คนยังคงต้องฝึกฝนการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษเป็นอย่างมากเพื่อให้สามารถใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการสังเกตการณ์ทำกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนการออกเสียงคำศัพท์และการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมักออกเสียงพยัญชนะท้ายคำผิดเพี้ยน ไม่สามารถจำคำศัพท์ได้อย่างถ่องแท้และไม่กล้าแสดงออกในด้านการออกเสียง เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้ ไม่รู้หลักภาษาพื้นฐานการออกเสียงที่ถูกต้องและครูผู้สอนยังขาดการพัฒนาในด้านของกระบวนการจัดการสอนและด้านสื่อการจัดการเรียนรู้การออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวและต้องการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวทางการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจรากฐานการออกเสียงตามหลักภาษา การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สามารถทำให้ผู้เรียนแยกหน่วยเสียงได้ก่อนจะอ่านเป็นคำ อ่านได้ง่ายและมีประสิทธิภาพระยะยาวในการเรียนภาษาอังกฤษ (บินยากร นวลสนธิ, 2563) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่เป็นที่สนใจอย่างแพร่หลายขึ้น มีงานวิจัยรองรับชัดเจนว่าจะช่วยวางพื้นฐานและสร้างความเข้าใจในตัวภาษา ทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถออกเสียงคำศัพท์ต่างๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ชนิดา อยู่ยรรยง และ ละมุล รอดขวัญ, 2563) ได้ศึกษาผลการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนเจริญวิทย อําเภอดวาง จังหวัดนครศรีธรรมราชวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยการสอนแบบโฟนิกส์ที่เทียบเท่ากับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (เปยพร เกื้ออนันต์, 2563) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์รวมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรงกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนาผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 ดังนั้นกล่าวได้ว่า การจัดการสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ และช่วยส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ให้ถูกต้อง สามารถแยกเสียงพยัญชนะด้วยตามหลักภาษาของเจ้าของภาษาและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจกล้าแสดงออกในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นไป

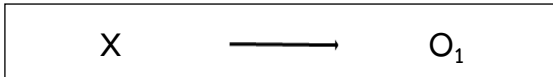
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาระหว่างหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์โดยเทียบกับเกณฑ์คะแนนร้อยละ 80 ($E_2 = 80$)

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง (experimental Designs) ใช้รูปแบบการศึกษากลุ่มเดียววัดครั้งเดียว (One-group the posttest-only design)

เมื่อกำหนดให้

X แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

O₁ แทน ผลการทดสอบวัดทักษะการออกเสียงคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนแพขนูปถัมภ์ รวมทั้งสิ้น 69 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนแพขนูปถัมภ์ ได้มาจากการเจาะจง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 35 คน ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกต่อการจัดการสอนเพื่อการวัดผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ และแบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ หลังเรียน

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ รวมทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Animals

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Clothes

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Body

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Fruits

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Action verb

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Kitchenware

3.2 แบบทดสอบวัดวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ หลังเรียน จำนวน 1 ชุด 30 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 35 คน ในการเข้าร่วมการวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้แบบวิธีการสอนแบบโฟนิกส์และส่งหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียน

4.2 ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการวิจัยครั้งนี้

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์รวม 6 คาบ

4.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและบันทึกผลการสอบของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนไว้เป็นคะแนนสำหรับการวิเคราะห์ผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ผลการทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ของนักเรียนทั้งชั้นแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

5.2 วิเคราะห์และหาค่าเฉลี่ยนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาผลการทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนแพขนูปถัมภ์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยของนักเรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

กลุ่มตัวอย่าง (คน)	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ (E ₂ = 80)		จำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบ	
	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
35	31	88.57	4	11.43

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบกำหนดให้นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ต้องมีคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป และเกณฑ์จำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 พบว่า ผลจากการทดสอบวัดทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 35 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 การทดสอบของนักเรียนทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 15.20 คิดเป็นร้อยละ 88.57 ซึ่งสูงกว่าร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ภาพที่ 1 กิจกรรมการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

จากภาพที่ 1 พบว่า การจัดการเรียนการสอนการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนเกิดความเข้าใจและสนใจในกิจกรรมมากขึ้น เนื่องจากตัวกิจกรรมมีความแปลกใหม่และน่าตื่นเต้นสำหรับวัยของผู้เรียน มีการพูดคุยช่วยเหลือกันในกลุ่ม ทำให้เกิดสนุกสนานและสามารถออกเสียงได้คล่องจนเกิดทักษะ สามารถออกเสียงคำศัพท์และอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้ด้วยตนเองอย่างคล่องแคล่ว โดยมีครูผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 81.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้นการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะในการออกเสียงและต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ยังเป็นวิธีการสอนมีประสิทธิภาพและสำคัญต่อการเรียนของผู้เรียนแล้วยังมีประโยชน์สำหรับผู้สอน ทำให้ทราบถึงพัฒนาการทางทักษะของผู้เรียนและเห็นข้อบกพร่องในการเรียน สามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงได้ทันทั่วทั้งที่ จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ได้ ซึ่งผลการศึกษาของวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับหลักการออกเสียงและสะกดคำเพื่อให้นักเรียนนำไปต่อยอดได้ นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยหลายสำนักที่ชี้ให้เห็นว่าโฟนิกส์นั้นช่วยให้การเรียนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้นและทำให้เรียนรู้ทักษะการอ่านและเขียนได้เร็วกว่าวิธีดั้งเดิมอีกด้วย (Twinkl, 2564) และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ณัฐพล สุริยมณฑล, 2561) นักเรียนได้เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์แล้วปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของ คะแนนการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการสอนแบบโฟนิกส์เท่ากับ 9.3 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.8 คิดเป็นร้อยละ 93.5 มีระดับ คุณภาพดีเยี่ยม ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการสอนแต่ละแผนพบว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด และแต่ละแผนมีระดับคุณภาพดีเยี่ยม ดังนั้นอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการใช้วิธีการสอนแบบ โฟนิกส์สามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ได้ เนื่องจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้กิจกรรมฝึกทักษะที่ยังมีภาพประกอบที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ได้รับความสนใจ

ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านออกเสียงโดยมีความเข้าใจจากพื้นฐานหลักภาษาและทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจนและสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความจำในระยะยาวสามารถนำไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษา สามารถสรุปผลได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ โดยจากการทดลองพบว่า มีผู้เรียนผ่านเกณฑ์จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 88.57 โดยผลการทดสอบทั้งชั้นมีคะแนนเฉลี่ย 26.54 คิดเป็นร้อยละ 88.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ดีเมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะโฟนิกส์ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูและผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถนำไปใช้กับทักษะอื่น ๆ ได้ โดยออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนและทักษะที่ต้องการพัฒนา
2. ครูและผู้ที่สนใจในการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษตัว ‘P’ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรมผ่านแอปพลิเคชัน เพื่อให้รวดเร็ว กระชับและวัดได้ง่าย

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยสามารถทำการศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผ่านกิจกรรมที่เฉพาะเจาะจง เช่น การใช้เกมเป็นฐาน การในกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ
2. ผู้วิจัยสามารถทำการศึกษาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มควบคุม เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ทำให้เห็นผลที่ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). **แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ชนิดา ออยู่รยง และ ละมุล รอดขวัญ. (2563). EFFECTS OF USING PHONICS METHOD TO DEVELOP VOCABULARY READING SKILL OF 4TH GRADE STUDENTS IN WATDONKLOY SCHOOL, NONGKHAYANG DISTRICT, UTHAI THANI. **Journal of Education**
- ชลชลิตา กมฺุททธิไชย. (2562). Praimahaniyom, T., Panklam, A., Kamutthapichai, C., Chumwaengwape e, W., & Muensakda, P. (2023). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้ศาสตร์เพื่อพัฒนาการออกเสียง /ʃ/, /ʒ/, และ /tʃ/ ในตำแหน่งพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. **Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhonsawan Rajabhat University Academic Journal**, 10(1), 117-132.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2018). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1. **Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom University**, 8(2), 117-124.
- ดวงรัตน์ แซ่จ้ง. (2021). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง โฟนิิกส์ (Phonics) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทรงวิทยาทหารบก. **วารสารพัฒนศิลป์วิชาการ**, 5(2), 116-126.
- ปิ่นยากร นวลสนธิ. (2563). การสร้างชุดนวัตกรรมการออกเสียงแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับประถมศึกษา. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 16(2), 124-136.
- ปยพร เกื้ออนันต์. (2563). EFFECTS OF USING PHONICS METHOD TO DEVELOP VOCABULARY READING SKILL OF 4TH GRADE STUDENTS IN WATDONKLOY SCHOOL, NONGKHAYANG DISTRICT, UTHAI THANI. **Journal of Education**

- รุ่งรัชณี พร้อมเพียง. (2561). Praimahaniyom, T., Panklam, A., Kamutthapichai, C., Chumwaengwapee, W., & Muensakda, P. (2023). ผลการใช้ชุดการเรียนรู้สัทศาสตร์เพื่อพัฒนาการออกเสียง /ʃ/, /ʒ/, และ /tʃ/ ในตำแหน่งพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. *Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhonsawan Rajabhat University Academic Journal*, 10(1), 117-132.
- Twinkl. (2564). ความสำคัญและเทคนิคการสอนแบบ Phonics. <<https://www.twinkl.co.th/teaching-wiki/phonics-foni-ks>> (สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567).